

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Malament | El Tour de França ha passat per Perpinyà –normal– i per Girona –extraordinari–, però ha saltat per sobre l'Empordà i la seva capital, Figueres. Una ocasió desaproveitada per sortir a les teles del món mundial –una possibilitat, diuen, de categoria–. És veritat que al Palau del Vent hi ha Dalí, però, per no saber-ne més o no poder, les importantíssimes bicicletes no és que hagin passat de llarg, sinó que han obviat l'Empordà per un túnel virtual.

Sun Village de Vilajuïga. (Continuació; vegin darrer número). És veritat que es guanyen eleccions contra tot pronòstic, contra tot sentit comú, a base de passar factura dels favors concedits –generalment il·lícits–, de coaccions lleus o mitjanes, empadronant immigrants, futurs votants (a favor), a canvi de papers, i fins i tot oferint als jubilats –importantíssima bossa d'electors– quatre o cinc tiberis l'any. Però hi ha més: algun mecanisme obscur empeny el votant a solidaritzar-se amb el *seu* impresentable, només perquè és el *seu*. El president del País Valencià i l'alcalde de València en són dos exemples més.

La futura carretera de Figueres a la Bisbal cada dia es va concretant més com un Scalextric monstruós; ¿eixamplant una mica la carretera vella i

afegint-hi unes variants discretes que evitessin els nuclis urbans, no hauríem passat?

Lorca Germans, empresa de fruita i verdura, tanca, i Zodiac, fabricant de llanxes, també; però l'efecte social i psicològic a l'Alt Empordà l'ha produït la primera, l'empresa de la coneguda família Lorca, els pares i les filles del qui va ser alcalde de la vila, Marià Lorca.

Necessita millorar | Fa massa temps que un noi va morir a Figueres, sembla que per culpa d'un conductor que corre tan ample pel carrer a l'espera d'un judici sense data. Els pares i altres ciutadans han protestat. Entretant, la possible instal·lació de parcs eòlics, els aparatosos molins de vent gegantins i freds, divideix els alcaldes empordanesos: uns els veuen com una font de recursos per al seu municipi poc turístic, mentre uns altres els consideren un nyap (més) que enlletgeix el paisatge suposadament (encara) turístic. També topen pagesos i Administració per les novetats en les normes de protecció dels Aiguamolls: alt preservacionisme *versus* ús com sempre del territori.

L'augment de la venda il·legal a les platges, sobretot a la de Roses, resulta conflictiu, com a Sant Pere Pescador ho és el xoc de voluntats entre els que es banyen i els que practiquen surf d'estel, pels accidents que pot causar. Són situacions que sobrepassen la capacitat dels ajuntaments. A l'Escala tenen un maldecap menor amb la pedra que es resisteix a sortir de l'Olla: la força del darrer temporal la va fer caure a la cèntrica platja i no se'n surten de treure-la; altrament, al poble tenen el passeig flamant, però no resolen (amb Torroella de Montgrí) els problemes de cala Montgó, municipalment partida.

A l'autopista, al principi de juliol i d'agost hem vist vehicles que portaven la baca sobrecarregada i coberta amb un plàstic de color blau. Allà dins, cíclicament i de fa anys, hi ha hagut dipositades les il·lusions materials –neveres, bicicletes, roba, joguines, rentadores...– de marroquins petits i grans que tenen família a Europa, i que se les esperen al llarg dels 11 mesos que passen des del darrer estiu. La sobrecàrrega és un perill real, i ara els fan deixar a la duana quasi tot el feto en dipòsit. S'entén, però fa pena.

Progressa adequadament | Acústica, el festival musical de Figueres, va com una moto; Xavier Pascual, el promotor, deu estar-ne raonablement satisfet. La collita ha estat de 5.000 espectadors més que l'any passat. I la gran novetat han estat els concerts de pagament oferts al claustre de l'Institut Ramon Muntaner: els interessats han pagat de gust el preu mòdic de l'entrada (20 €) per poder sentir Pedro Guerra i Jorge Drexler en bones condicions. Parlant del rei de Roma, tots dos cantants van destacar l'oportunitat, la magnificència i la bellesa de l'espai on els tocava actuar, talment com molt de públic i molts d'exalumnes que descobrien un institut nocturn que no s'havien imaginat mai que pogués ser tan bonic –oïmes sense estaquirotos (els *profes*).

Contra la crisi: els de Miquel Alimentació volen obrir 500 franquícies noves, i l'Escudero de la Jonquera vol erigir un *outlet* (espai per a un conjunt de botigues). Figueres, que, com pretén l'alcalde Santi Vila, vol ser la ciutat dels detalls, projecta un «parc de les olors». I, no sé si és tan bona notícia, el monestir romànic de Sant Quirze ha estrenat llum elèctrica.

ACN - MARINA LÓPEZ

ACN - IOLANDA FALCÓN

ACN - IOLANDA FALCÓN